

debat og klare holdninger går hånd i hånd, også i denne situation.

Tove Fergo (V):

Jeg synes ikke, statsministeren svarede på mit spørgsmål, og jeg vil godt gentage det:

Hvordan kan regeringen administrere en lov, der giver de svageste af vores medborgere, nemlig de mennesker der er totalt handicappede og invaliderede og syge, lov til at vælge en personlig hjælper, som de selv ansætter, og som de selv kan vælge helt frit uden om det kommunale system, men som de får betaling for via deres kommune? Hvordan kan regeringen administrere en sådan lovgivning og samtidig afvise tanken om, at man kunne forestille sig, at hjemmehjælpen blev udliciteret til f.eks. disse omsorgsopgaver? Jeg vil bede statsministeren om at forholde sig til det spørgsmål og svare på det.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er i og for sig helt tryk ved den måde, statsministeren håndterer denne situation på, også på lidt længere sigt. For hvis det gælder om at få folk til at få afklaret deres forhold til Socialdemokratiet, klarer statsministeren det faktisk ganske udmærket, også lige for tiden.

Men jeg vil også godt rykke for nogle konkrete svar på de spørgsmål, statsministeren bliver stillet her i spørgetiden. Det er dog elendigt, at jeg stiller tre direkte spørgsmål til statsministeren her i sidste omgang og ikke får ét eneste svar på dem.

Og så må jeg sige, at når statsministeren omtaler ideologiske synspunkter, er det præcis, hvad statsministeren har gjort i denne debat. Det har jo været sådan, at i statsministerens parti har man brugt skældsord som klasseforræderi om den debat, som statsministeren nu forsøger at få tonet ned til alene at være et spørgsmål om den personlige pleje – et spørgsmål, som statsministeren ikke engang kan finde ud af at svare på.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil spørge, om statsministeren kan svare på det sidst stillede spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen vedrørende muligheden for, at regeringen vil komme med en garanti for, at der ikke kan gives øget adgang til udlicitering af hverken hospitalsvæsenet eller hjemmeplejen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Som jeg sagde allerede i mit første svar: Kommunerne har ansvaret på et meget klart lovgrundlag for alle de områder, vi her taler om, og regeringen har ingen planer om at ændre lovgivningen om det kommunale selvstyre. Der ligger ikke nogen planer om det, og regeringen ville være modstander af en sådan lovændring. Det ville være i disharmoni med det kommunale selvstyses afgørende grundpiller. Sådan er det, og sådan forbliver det, selv om der kan være forskellige holdninger til, hvordan vi organiserer os i lokalsamfundet, og det er præcis den holdningsdebat, vi har her og nu.

Om fru Pia Kjærsgaard har fået de svar, hun kan lide, eller ej, det er der nok flere meninger om, men jeg skal slutte med at sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg tror, det danske velfærdssamfund fortsat må bero på, at landets syge og ældre borgere kan få en service, de kan være trygge ved, og som vi andre kan føle værdighed ved at give. Når vi taler om den helt centrale personlige pleje, skal de ældre være sikre på, at det er det samme menneske, der kommer. Jeg ved godt, det ikke er tilfældet alle steder, men det er vort fælles mål, at det bliver det, og at vi dermed kan opretholde en af de vigtigste grundpiller i vores gode danske velfærdssamfund.

Men lad mig slutte, som jeg startede: Lovgivningen er klar. Kommunerne har et klart ansvar, og vi har ingen planer om at ændre lovgivningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1269

3) Til økonomiministeren (1/2 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad mener ministeren med, at Danmark i praksis kommer til at fungere, som om vi er med i ØMU'en?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Børsen den 1. februar 1996 har ministeren udtalt, at Danmark kommer til at leve, som om vi er med i ØMU'en.

Ministeren har åbenbart helt misforstået sin opgave, der består i at efterleve resultatet af folkeafstemningen den 18. maj 1993. Her beslutte-